
Kyrkomötet
Motion 2014:109
av Berit Bornecrantz Dias m.fl.

Lokala dialogcentra

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att utreda om ett samarbete med Nordiskt Centrum för Interreligiös Dialog skulle kunna etableras i syfte att skapa lokala dialogcentra på orter med samfund från flera religioner.

Motivering

Det interreligiösa arbetet runt om i landet är förhoppningsvis ännu bara i sin linda, eftersom mycket återstår att göra. Förebilder finns, som exempelvis Göteborgs Interreligiösa Center (GIC), som inspirerats av S:t Philip's Center i Leicester, England. Centret i Göteborg är mötesplats för stadens cirka hundra församlingar, som alla betraktas jämlikt. Centret är en neutral mötesplats, eftersom kommunen är finansiär. Hit kommer också allmänheten, skilda bakgrunder och traditioner möts i en salig blandning. Kontinuerligt arrangeras seminarier, föredrag, utbildningar, tempelturer och festivaler.

Huvudman för centret är Göteborgs Interreligiösa Råd (GIR), som består av ledare från judendom, kristendom, islam, bahá'í, sikhism och hinduism. Enligt Interreligiösa rådets stadgar ska rådet "främja dialog och samverkan mellan olika religiösa företrädare i Göteborg. Tillsammans skall de verka för respekt och förståelse för religiöst liv och skapa mötesplatser för människor av olika tro."

Bakgrunden till det interreligiösa arbetet i Göteborg sträcker sig tillbaka till 1993 då Stiftelsen Nordiskt Centrum för Interreligiös Dialog (NCID) grundades av pastor Sigfried Deminger, rabbin Ronnie Cahana och imam Muhamad Yakoubi. Dessa tre stiftare begav sig, på Utrikesdepartementets begäran, till Sarajevo under brinnande krig för att statuera exempel och visa att fredlig samexistens, samhörighet och fredsvilja över religionsgränserna är möjliga. Idag är stiftelsens ordförande rabbin Peter Borenstein, som tillika är ordförande i Interreligiösa rådet och för Interreligiösa centrets styrgrupp.

NCID har betytt mycket för utvecklingen av det interreligiösa arbetet i staden, vilket pastor Agneta Wallenstam påminner om på Betlehemskyrkans blogg:

Man kan ju tänka att människor med annan tro är av en annan sort och att vi skall hålla oss ifrån varandra (...) bekämpa varandra. Andra menar istället att vi skall blanda ihop det vi tror på (...) och på så sätt hitta den gemensamma tron. Stiftelsen Nordiskt Centrum för Interreligiös Dialog i Göteborg, där Betlehemskyrkan är en flitig medlem, anser däremot att det är viktigt att var och en av oss är djupt rotade i sin egen religion (...) En stark identitet gör oss trygga och först då kan vi möta "de andra"

som individer i sann dialog och i sant samarbete. (...) Det är en stark vänskap som byggts upp i gruppen och jag, som varit med i många år, är övertygad om att gruppen gjort mycket gott så här långt, och hoppas på ett långt fortsatt samarbete.

Enligt § 9 i NCID:s stadgar kan man under vissa förutsättningar etablera lokala dialogcentra på andra orter inom Norden: ”Stiftelsen kan verka för sitt ändamål genom att etablera dotterorganisationer i form av lokala dialogcentra.”

Det skulle alltså kunna vara möjligt att Svenska kyrkan med hjälp av NCID tog initiativ till en etablering av dialogcentra på olika orter där det finns samfund från flera religioner.

Att det finns behov av detta förstår man av häftet *Det händer inte här – om trossamfundens insatser i samhällets krisberedskap* utgivet av Nämnden för Statligt Stöd till Trossamfund (2011):

I städer med mångkulturell prägel finns ett stort behov av att få råd kring kontakter in i den mångkulturella verkligheten och de olika religiösa samfunden. De olika försöken till religionsdialoggrupper får en viktig funktion i detta sammanhang. (...) Praktisk religionsdialog har blivit en kraft i motståndet mot polarisering, rasism och mot utpekande av syndabockar. (...) Globaliseringen innebär att kriser och krig i världen får konsekvenser i min egen stadsdel. Samfunden kan vara med och bidra till skapandet av dialogplatser, så att inte konflikterna blir oförsonliga i de nära stadsdelarna.

Enligt migration.se var år 2013 cirka 15,9 procent av Sveriges befolkning utlandsfödda. Med invandringen har mångfalden av religiösa riktningar ökat och Svenska kyrkan har idag som majoritetskyrka ett ur kristet perspektiv självklart ansvar för dialog med de andra samfunden. Bibeln visar vägen. Vi är skapade till Guds avbild (1 Mos. 1:27). Det gäller universellt, oavsett religion, att varje människa har ett okränkbart värde. Vi kristna, liksom judar och muslimer har socialt ansvar för främlingar: ”En invandrare får du inte kränka eller förtrycka: ni var ju själva invandrare i Egypten.” (2 Mos 22:2, Bibel 2000). Enligt hinduismen finns en gudomlig kraft – Brahman – i allt. ”När man ser denna högre natur i alla kroppar är man i godhetens kvalitet.” (sidan 781, Bhagavad Gita, Stockholm 1977). Vi delar alltså denna inställning över religionsgränserna.

Kyrkornas världsråd, Påvliga rådet för interreligiös dialog och Evangeliska världssalliansen har tillsammans utformat dokumentet *Kristet vittnesbörd i en multireligiös värld* där kyrkornas rätt och ansvar att sprida det kristna budskapet fastställts, dock utan att använda metoder som är otillbörliga, tvångsliknande eller bedrägliga och med respekt för alla människor och för religionsfriheten. I dokumentet uppmanas kristna att bygga relationer över religionsgränserna och att fortsätta föra dialog.

Göteborg den 23 juli 2014

Berit Bornecrantz Dias (ViSK)

Anki Erdmann (ViSK)

Helena Näslund (ViSK)

Kekke Paulsson (ViSK)